

Et fjerde eksempel kommer også fra Ringkjøbing Amt. To brødre ejede og drev fra en ejendom på ca. 60 ha med landbrugspligt et vildtopdræt af fasaner. I 1997 blev der solgt ca. 40.000 æg og opdrættet 6.000 kyllinger samt avlsfugle med henblik på salg. Den ene af de to brødre boede på ejendommen, mens den anden boede i en nærliggende større by. Men for bedre at kunne passe både arbejde og familie ønskede sidstnævnte at opføre en bolig på ejendommen. På den baggrund ansøgte de om tilladelse til opførelse af en medhjælperbolig på 140 m². Amtet behandlede ansøgningen, men meddelte afslag med henvisning til, at en medhjælper lige så godt kunne bo i et nærliggende bysamfund, fordi der på ejendommen ikke var en særlig produktion, som krævede døgnovervågning, samt

at en yderligere bebyggelse på ejendommen ikke ville være passende for forholdet mellem bygninger og jordtilliggende således, at ejendommen senere kunne sælges til en landmand med almindelig landbrugsdrift. Amtet tog i sin afgørelse ikke højde for, at de to brødre havde planer om at udvide driften ved at gøre virksomheden større, hvilket nødvendiggjorde, at begge parter boede på ejendommen, da driften var meget både tids- og arbejdskrævende, og at de dermed begge ville få heltidsbeskæftigelse på ejendommen (Naturklagenævnet, j.nr. 97-31/650-0064).

Forslagsstillernes konklusion er, at når den gældende lov om planlægning tvinger amter til at træffe sådanne afgørelser, så må loven ændres.

Skriftlig fremsættelse

Hans Christian Schmidt (V):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ret til at opføre eller indrette en yderligere bolig på en landbrugsejendom, når det sker som led i et generationsskifte eller til brug for en medhjælper.

(Beslutningsforslag nr. B 90).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.